KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 oktober 2005

om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa linor och kablar av järn eller stål med ursprung i Republiken Korea

(2005/739/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad ”grundförordningen”), särskilt artikel 9.3 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen har lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Inledande av undersökningen

(1) Den 20 november 2004 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat ”tillkännagivandet om inledande”) som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till gemenskapen av vissa linor och kablar av järn eller stål med ursprung i Sydkorea.

(2) Antidumpningsförfarandet inleddes med anledning av ett klagomål som ingavs den 11 oktober 2004 av *Liaison Committee of European Wire Rope Industries* (nedan kallad ”EWRIS” eller ”klaganden”) såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 50 %, av gemenskapens tillverkning av linor och kablar av järn eller stål. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av produkten i fråga och för därav vållad väsentlig skada, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera inledandet av ett förfarande.

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).
([2]) EUT C 283, 20.11.2004, s. 6.

1.1 *Gällande åtgärder och pågående undersökningar avseende import av linor och kablar av järn eller stål från andra länder*

(3) I augusti 1999 införde rådet genom förordning (EG) nr 1796/1999 ([3]) slutgiltiga antidumpningstullar på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Ungern, Indien, Mexiko, Polen, Sydafrika och Ukraina. De åtgärder som tillämpades på denna import bestod av en värdetull, med undantag för en indisk, en mexikansk, en sydafrikansk och en ukrainsk exporterande tillverkare från vilka åtaganden godtogs genom kommissionens beslut 1999/572/EG ([4]). Genom förordning (EG) nr 1678/2003 ([5]) återtog kommissionen det åtagande som den ukrainske exporterande tillverkaren erbjudit och genom förordning (EG) nr 1674/2003 ([6]) återinförde rådet motsvarande värdetull för denna exportör.

(4) Genom förordning (EG) nr 1601/2001 ([7]) införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa linor och kablar av järn eller stål med ursprung i Tjeckien, Ryssland, Thailand och Turkiet. De åtgärder som tillämpades på denna import bestod av en värdetull, med undantag för en tjeckisk, en rysk, en thailändsk och två turkiska exporterande tillverkare från vilka åtaganden godtogs genom kommissionens förordning (EG) nr 230/2001 ([8]) och kommissionens beslut 2001/602/EG ([9]). De två åtaganden som fanns från de turkiska producenterna har dragits tillbaka genom kommissionens förordningar (EG) nr 2303/2002 ([10]) och (EG) nr 1274/2003 ([11]).

(5) Efter en undersökning i enlighet med artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad ”grundförordningen”) framgick det senare att åtgärderna beträffande import från Ukraina och Kina kringgicks via Moldavien respektive Marocko. Följaktligen utvidgades antidumpningstullen på import med ursprung i Ukraina till import av samma slags linor och kablar av stål avsända från Moldavien ([12]). På samma sätt utvidgades den slutgiltiga antidumpningstullen på import med ursprung i Kina till import av samma slags linor och kablar avsända från Marocko ([13]), med undantag för de som verkligen tillverkades av marockanska producenter.

([3]) EGT L 217, 17.8.1999, s. 1.
([4]) EGT L 217, 17.8.1999, s. 63.
([5]) EUT L 238, 25.9.2003, s. 13.
([6]) EUT L 238, 25.9.2003, s. 1.
([7]) EGT L 211, 4.8.2001, s. 1.
([8]) EGT L 34, 3.2.2001, s. 4.
([9]) EGT L 211, 4.8.2001, s. 47.
([10]) EGT L 348, 21.12.2002, s. 80
([11]) EUT L 180, 18.7.2003, s. 34.
([12]) EUT L 120, 24.4.2004, s. 1.
([13]) EUT L 328, 30.10.2004, s. 1.

(6) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att de gällande antidumpningsåtgärderna för linor och kablar av järn eller stål med ursprung i Kina, Ungern, Indien, Mexiko, Polen, Sydafrika och Ukraina ([14]) snart skulle upphöra att gälla mottog kommissionen den 17 maj 2004 en begäran om en översyn av dessa åtgärder i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.

(7) Denna begäran ingavs av *Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries* (EWRIS) (nedan kallad ”klaganden”) såsom företrädare för gemenskapstillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 50 %, av gemenskapens sammanlagda produktion av linor och kablar av järn eller stål. Begäran gjordes med anledning av att det var sannolikt att dumpningen och skadan för gemenskapsindustrin skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphörde att gälla.

(8) Därefter inleddes en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen beträffande import av linor och kablar av järn eller stål från Kina, Indien, Sydafrika och Ukraina. Denna översyn pågår fortfarande.

(9) Denna rättsakt rör emellertid endast import från Sydkorea, dvs. den undersökning som nämns i skälen 1 och 2 ovan.

1.2 *Parter som berörs av förfarandet*

(10) Kommissionen underrättade officiellt exporterande tillverkare i Sydkorea, importörer och handlare samt deras intresseorganisationer, leverantörer och användare som den visste var berörda, företrädare för de berörda exportländerna och klaganden och andra kända gemenskapstillverkare om inledandet av förfarandet. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande av förfarandet skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.

(11) Mot bakgrund av det stora antal gemenskapstillverkare, sydkoreanska exporterande tillverkare och gemenskapsimportörer som nämns i klagomålet, angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande avseende dessa skulle kunna komma att tillämpas i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

(12) För att kommissionen skulle kunna besluta om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och, om så skulle vara fallet, göra ett urval, ombads alla gemenskapstillverkare, gemenskapsimportörer och exporterande tillverkare att ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna de grundläggande uppgifter om sin verksamhet avseende den berörda produkten under perioden 1 juli 2003–30 juni 2004 som angavs i tillkännagivandet om inledande.

(13) Efter en granskning av uppgifterna från de exporterande tillverkarna valdes tre företag ut för stickprovsförfarandet på grundval av sin exportvolym till gemenskapen. En av de utvalda exporterande tillverkarna meddelade emellertid senare att man inte önskade samarbeta och den näst största exportören sett till exportvolymen inkluderades därför i stickprovsförfarandet. Det slutgiltiga urvalet bestod av följande företag:

— Kiswire Ltd.

— DSR Wire Corporation

— Chung-Woo Rope Co., Ltd.

(14) Vad beträffar de icke-närstående importörerna var det endast en importör som faktiskt importerar den berörda produkten från det berörda landet som ställde sig positiv till stickprovsformuläret och som var villig att samarbeta ytterligare med kommissionens tjänsteavdelningar. Mot bakgrund av detta beslutade kommissionens tjänsteavdelningar att inte tillämpa något stickprovsförfarande beträffande de icke-närstående importörerna, men att sända ett frågeformulär till den ovan nämnda importören.

(15) Klagomålet ingavs på tjugoen gemenskapstillverkares vägnar. Kommissionen bad dessa tjugoen företag och andra kända tillverkare att samarbeta genom att fylla i ett stickprovsformulär. Sjutton företag fyllde i stickprovsformuläret i vederbörlig ordning inom tidsfristen och gick formellt med på att samarbeta ytterligare i undersökningen. Stickprovsformuläret innehöll frågor om utvecklingen av vissa ”makrorelaterade” skadeindikatorer, närmare bestämt produktionskapacitet, produktionsvolym, lager, försäljningsvolymer och försäljningsvärden samt sysselsättning. Bland de sjutton tillverkare som var villiga att samarbeta ytterligare i undersökningen valdes följande fem företag ut för stickprovsförfarandet:

— BTS Drahtseile GmbH (Tyskland)

— Cables y Alambres especiales, SA (Spanien)

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Tyskland)

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugal)

— Trefileurope, SA (Frankrike)

(16) Kommissionen sände frågeformulär till de exporterande tillverkare och gemenskapstillverkare som hade valts ut i stickprovsförfarandet och till alla andra kända berörda parter. Svar erhölls från de tre sydkoreanska exporterande tillverkare som hade valts ut i stickprovsförfarandet, från en importör i gemenskapen som är närstående en av de sydkoreanska exportörerna, från fem tillverkare inom gemenskapsindustrin som hade valts ut i stickprovsförfarandet, från den samarbetsvilliga icke-närstående importören, från två råvaruleverantörer och från tio användare.

([14]) EUT C 272, 13.11.2003, s. 2.

(17) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för ett preliminärt avgörande i fråga om dumpning, därav följande skada och gemenskapens intresse. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:

a) Tillverkare inom gemenskapsindustrin

— BTS Drahtseile GmbH, Gelsenkirchen (Tyskland)

— Cables y Alambres especiales, SA, Bilbao (Spanien)

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Kirkel (Tyskland)

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA, Gemunde (Portugal)

— Trefileurope SA, Bourg en Bresse (Frankrike)

b) Icke-närstående importör

— Interkabel GmbH, Solms (Tyskland)

c) Exporterande tillverkare i Sydkorea

— Kiswire Ltd., Söul

— DSR Wire Corporation, Suncheon

— Chung-Woo Rope Co., Ltd, Busan

1.3 *Undersökningsperiod*

(18) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2003 till och med den 30 juni 2004 (nedan kallad ”undersökningsperioden”). Undersökningen av skadeindikatorernas utveckling omfattade perioden från och med den 1 januari 2001 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad ”skadeundersökningsperioden”).

2. **Berörd produkt och likadan produkt**

2.1 *Berörd produkt*

(19) Den berörda produkten är linor och kablar, inbegripet slutet tågvirke, av järn eller stål, dock ej av rostfritt stål, med ett största tvärsnitt av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar och med ursprung i Sydkorea (nedan kallade ”den berörda produkten”), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 och 7312 10 99.

2.2 *Likadan produkt*

(20) Sammanslutningen som företräder gemenskapsimportörerna (EWRIA) gjorde gällande att de importerade produkterna väsentligt avviker från dem som tillverkas och säljs i gemenskapen och att produkterna inte bör jämföras. Denna fråga har redan behandlats ingående i förordning (EG) nr 230/2001, där man kom fram till att de produkter som gemenskapsindustrin tillverkar måste betraktas som en likadan produkt. Eftersom EWRIA inte har lagt fram några nya omständigheter, bekräftas slutsatserna i den ovan nämnda förordningen.

(21) Denna undersökning visade att de produkter som exporteras av de exporterande tillverkarna och de som tillverkas och säljs av gemenskapstillverkare på gemenskapsmarknaden har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och slutanvändning och därför bör anses som likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Detsamma gäller för de produkter som tillverkas av de sydkoreanska tillverkarna och som säljs på den sydkoreanska hemmamarknaden.

3. **Dumpning**

3.1 *Normalvärde*

3.1.1 Global representativitet

(22) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen till att börja med beträffande varje samarbetsvillig exporterande tillverkare huruvida företagets försäljning av linor och kablar av järn eller stål på hemmamarknaden var representativ, dvs. huruvida den totala försäljningsvolymen utgjorde minst 5 % av företagets totala försäljningsvolym för export till gemenskapen.

3.1.2 Olika produkttypers jämförbarhet

(23) Därefter identifierades de på hemmamarknaden sålda typer av linor och kablar av järn eller stål som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till gemenskapen. Kommissionen ansåg att inhemskt sålda och exporterade produkttyper var direkt jämförbara när de hade ett liknande antal kardeler och trådar per kardel, när trådarna i kardelen var konstruerade på liknande sätt och när de hade liknande kärna och draghållfasthet, trådegenskaper, speciella egenskaper, överdrag och diameter.

3.1.3 Representativitet per produkttyp

(24) För varje typ av linor och kablar av järn eller stål som de exporterande tillverkarna sålde på hemmamarknaden och som konstaterades vara direkt jämförbar med den typ som såldes på export till gemenskapen fastställdes om försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ med tanke på artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en viss typ av linor och kablar av järn eller stål ansågs vara tillräckligt representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen på hemmamarknaden av denna typ under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda försäljningsvolym av den jämförbara typen av linor eller kablar av järn eller stål som exporterades till gemenskapen. Det konstaterades att de flesta av de produkttyper som exporterades till gemenskapen såldes i representativa mängder på hemmamarknaden.

3.1.4 Bedömning av om försäljningen ägt rum vid normal handel

(25) Kommissionen undersökte därefter om respektive företags inhemska försäljning kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.

(26) Detta gjordes genom att det fastställdes hur stor andel av den inhemska försäljningen till oberoende kunder av varje exporterad produkttyp som hade sålts med förlust på hemmamarknaden under undersökningsperioden.

a) För de produkttyper där mer än 80 % av försäljningsvolymen på den inhemska marknaden inte skedde till ett pris som understeg kostnaden per enhet och där det vägda genomsnittliga försäljningspriset minst motsvarade den vägda genomsnittliga tillverkningskostnaden beräknades normalvärdet för varje produkttyp som ett vägt genomsnitt av alla inhemska försäljningspriser för typen i fråga.

b) För de produkttyper där minst 10 % men högst 80 % av försäljningsvolymen på den inhemska marknaden inte skedde till ett pris som understeg kostnaden per enhet beräknades normalvärdet för varje produkttyp som ett vägt genomsnitt av enbart de inhemska försäljningspriser som för typen i fråga uppgick till minst kostnaden per enhet.

c) För de produkttyper där mindre än 10 % av försäljningsvolymen på den inhemska marknaden skedde till ett pris som inte understeg kostnaden per enhet ansågs det att försäljningen inte skedde vid normal handel och därför måste en annan metod användas för att få fram normalvärdet.

(27) Resultatet av detta var att det konstaterades att de flesta exporterade produkttyper såldes vid normal handel på hemmamarknaden.

3.1.5 Normalvärde baserat på de faktiska priserna på hemmamarknaden

(28) För de produkttyper som exporterades till gemenskapen av undersökta företag och som uppfyllde de villkor som anges i avsnitten 3.1.3 samt 3.1.4 a och b fastställdes i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen normalvärdet för motsvarande produkttyp på grundval av de faktiska priser som oberoende kunder på den sydkoreanska hemmamarknaden betalat eller skulle betala under undersökningsperioden.

3.1.6 Normalvärde baserat på andra sydkoreanska tillverkares priser på hemmamarknaden

(29) I fråga om produkttyper som omfattas av avsnitt 3.1.4 c samt produkttyper som inte såldes i representativa mängder på den sydkoreanska hemmamarknaden av de exporterande tillverkarna, såsom angivits i avsnitt 3.1.3 ovan, bedömdes det först huruvida andra inhemska tillverkares försäljningspriser kunde användas på dessa produkttyper för att fastställa normalvärdet. Det konstaterades emellertid att det säljs flera olika modeller av linor och kablar av järn eller stål och att en mängd faktorer påverkar det slutliga försäljningspriset. Skillnaderna mellan de sålda modellerna skulle ha inneburit åtskilliga justeringar som skulle behöva grundas på uppskattningar. Det ansågs därför lämpligare att konstruera normalvärdet.

3.1.7 Normalvärde baserat på ett konstruerat värde

(30) Mot bakgrund av vad som anförts ovan konstruerades normalvärdet för samtliga produkttyper som nämns i skäl 29 på grundval av artikel 2.3 i grundförordningen.

(31) I syfte att konstruera normalvärdet adderades de berörda samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vägda genomsnittliga vinst för den inhemska försäljningen av den likadana produkten vid normal handel under undersökningsperioden med deras egna genomsnittliga tillverkningskostnad under undersökningsperioden, i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen. I de fall där det behövdes korrigerades en del av tillverkningskostnaderna, som felaktigt hade tillskrivits ett företag, och försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader innan de användes vid bedömningen av om försäljningen ägt rum vid normal handel och vid konstruerandet av normalvärdet.

(32) Alla berörda exporterande tillverkare inkluderade härvid kostnader som inte var driftskostnader i sina försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på hemmamarknaden för den likadana produkten. Exportörerna drog även av intäkter från sina försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som inte var knutna till försäljningen av den likadana produkten på hemmamarknaden.

(33) Undersökningen visade emellertid att en del av dessa intäkter och kostnader inte kunde kopplas till försäljningen av den likadana produkten på hemmamarknaden och därför inte borde ha upptagits bland eller dragits av från de relevanta försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader. Följaktligen uteslöts sådana intäkter och kostnader som inte avsåg driften från rapporterade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.

3.2 *Exportpris*

(34) I samtliga fall där den berörda produkten exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

(35) Om exportförsäljningen ägde rum via en närstående importör konstruerades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången såldes vidare till en oberoende köpare, efter justering för de kostnader som uppstått mellan importen och återförsäljningen samt vinst. Härvidlag användes den närstående importörens egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Eftersom det inte fanns några andra mera tillförlitliga uppgifter bedömdes 5 % vara en skälig vinstmarginal. Denna vinstmarginal användes i en tidigare antidumpningsundersökning angående import av samma produkt i vilken de slutgiltiga undersökningsresultaten offentliggjordes genom rådets förordning (EG) nr 1601/2001 ([15]). Det fanns inga uppgifter som visade att denna marginal inte skulle vara tillförlitlig.

3.3 *Jämförelse*

(36) Normalvärdet och exportpriserna jämfördes fritt fabrik. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för att beakta olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Lämpliga justeringar beviljades i samtliga fall där dessa konstaterades vara skäliga, korrekta och styrkta med kontrollerad bevisning. På denna grundval gjordes justeringar för skillnader i rabatter, avdrag, provisioner, landtransport, förpackning, kreditkostnader, sjötransport, försäkring, hanterings- och lastningskostnader, bankkostnader och andra faktorer.

(37) Samtliga exporterande tillverkare begärde justeringar av normalvärdet för kreditkostnader på hemmamarknaden. Emellertid använde alla sydkoreanska exporterande tillverkare ett öppet redovisningssystem och det kunde inte konstateras att det fanns någon koppling mellan de åberopade kreditkostnaderna och de ifrågavarande transaktionerna på hemmamarknaden. Det kunde därför inte fastställas att någon sådan faktor i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen påverkade priserna och prisernas jämförbarhet. Följaktligen måste dessa krav avvisas.

(38) Samtliga exporterande tillverkare begärde också en justering för kreditkostnader som uppkommit vid exportförsäljningen till gemenskapen. En sådan justering var i och för sig befogad, men de uppgivna beloppen var för låga och korrigerades vid kontrollbesöket på plats.

(39) De exporterande tillverkarna begärde en justering för skillnader i importavgifter och indirekta skatter i enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen. I fråga om två berörda exporterande tillverkare konstaterades det att de återbetalda importtullarna översteg de betalda importtullarna. Därför är det inte sannolikt att exportörerna erhöll återbetalningar endast för de importerade delar som senare inarbetades i de exporterade varorna. I fråga om två av de exporterande tillverkarna var vidare den återbetalning som erhölls vid export av linor och kablar av järn eller stål inte kopplad till importtullarna för råmaterialet, dvs. en återbetalning erhölls oavsett om importerat råmaterial användes vid tillverkningen av den exporterade produkten eller inte. Det ansågs därför att det inte hade skett någon återbetalning av importtullar i den mening som avses i artikel 2.10 b i grundförordningen. I vart fall kunde ingen av de berörda exporterande tillverkarna visa om eller i vilken utsträckning den likadana produkten omfattades av importavgifter och indirekta skatter när den såldes på hemmamarknaden. Det kunde därför inte fastställas att prisernas jämförbarhet påverkades. Följaktligen var inga av villkoren i den ovan nämnda bestämmelsen uppfyllda och alla krav måste avvisas.

(40) Det framkom att en av de exporterande tillverkarna betalade provision till sin närstående importör för verksamhet som var kopplad till exportförsäljning av linor och kablar av järn eller stål som den exporterande tillverkaren sålde direkt till oberoende kunder i gemenskapen. Eftersom den provision som betalades ansågs vara en faktor som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet i den mening som avses i artikel 2.10 i grundförordningen, justerades den aktuella försäljningen i enlighet därmed.

(41) Två exporterande tillverkare begärde en justering av både den inhemska försäljningen och exportförsäljningen för olikheter avseende andra faktorer, nämligen företagets kostnader för inspektionsavgifter och behandling utanför företaget (utrustning med anslutningar) för viss försäljning i syfte att uppfylla kundernas önskemål. Det ansågs lämpligare att bevilja denna justering som en justering för olikheter i fysiska egenskaper. Justeringen uppgår till ett belopp som motsvarar det faktiska pris som de exporterande tillverkarna betalade för inspektionsavgifter och behandling utanför företaget.

(42) Slutligen begärde en av de exporterande tillverkarna en justering för olika handelsled i enlighet med artikel 2.10 d i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden skedde emellertid till nationella distributörer. Detta handelsled liknar handelsledet vid försäljning till en närstående importör efter en rekonstruktion av exportpriset. Följaktligen beviljades ingen justering.

3.4 *Dumpningsmarginal för de företag som är föremål för undersökning*

(43) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes för varje exporterande tillverkare det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset per produkttyp, såsom detta fastställts ovan.

([15]) EGT L 211, 4.8.2001, s. 1 (skäl 25).

(44) På grundval av detta uppgår dumpningsmarginalen för de samarbetande exporterande tillverkarna uttryckt i procent av nettopriset cif vid gemenskapens gräns före tull till följande:

— Kiswire Ltd – 8,4 %,

— DSR Wire Corporation 0,7 %,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd – 6,1 %.

(45) I fråga om de samarbetande exportörer som inte ingick i urvalet, konstaterades det att för merparten av deras försäljning stämde deras exportpriser i allmänhet överens med priserna för de exportörer som ingick i urvalet. Eftersom det inte fanns några uppgifter som tydde på motsatsen, ansågs resultatet av stickprovet vara representativt för alla övriga exportörer. Vidare kan det konstateras att såväl övriga exporterande tillverkare som icke samarbetande exportörer var och en svarade för cirka 0,5 % av gemenskapens förbrukning under undersökningsperioden. Därför ansågs det att de eventuella verkningarna av denna import, även om importen låg över miniminivån för dumpning, inte i sig kan ha orsakat gemenskapsindustrin skada.

3.5 *Slutsats*

(46) I enlighet med artikel 9.3 i grundförordningen skall ett antidumpningsförfarande avslutas om det fastställs att dumpningsmarginalen är mindre än 2 %.

(47) Följaktligen skall det aktuella förfarandet avslutas.

(48) Mot bakgrund av vad som fastställts i fråga om dumpning och i enlighet med artikel 9.3 i grundförordningen, dvs. att förfarandet omedelbart skall avslutas om dumpningsmarginalerna underskrider miniminivån, ansågs det inte nödvändigt att dra några slutsatser avseende skada, orsakssamband och gemenskapens intresse.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antidumpningsförfarandet avseende import av linor och kablar, inbegripet slutet tågvirke, av järn eller stål, dock ej av rostfritt stål, med ett största tvärsnitt av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar, som klassificeras enligt KN-nummer 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 och 7312 10 99 med ursprung i Sydkorea avslutas härmed.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 oktober 2005.

På kommissionens vägnar

Peter MANDELSON

Ledamot av kommissionen